

Wolne Związki Zawodowe

<https://wzz.ipn.gov.pl/wzz/biogramy/2653>
26.09.2026, 18:23

Lech Wałęsa

Działacz WZZ Wybrzeża od lipca 1978, kolporter pism i wydawnictw antykomunistycznych. Uczestnik uroczystości rocznicowych 3 Maja, 11 Listopada, Grudnia '70 w Gdańsku. Wielokrotnie zatrzymywany i karany przez kolegia ds. wykroczeń.

Urodził się 29 IX 1943 r. w Popowie k. Lipna. Ukończył Zasadniczą Szkołę Zawodową w Lipnie (1961).

W latach 1961-1967 pracował jako elektryk oraz konserwator urządzeń elektrycznych w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Łochocinie. W 1967 rozpoczął pracę w Stoczni Gdańskiej im. Lenina jako elektryk okrętowy. W 1976 został zwolniony z pracy za publiczną krytykę organizacji związkowych. Zatrudniony jako elektromechanik w Gdańskich Zakładach Mechanizacji Budownictwa ZREMB, następnie w Zakładzie Robót Elektrycznych Elektromontaż w Gdańsku, w 1980 przywrócony do pracy w Stoczni Gdańskiej (gdzie był formalnie zatrudniony do roku 1990 na stanowisku elektryka).

W grudniu 1970 członek komitetu strajkowego Stoczni Gdańskiej, został zatrzymany i przetrzymywany w KWMO w Gdańsku. W styczniu 1971 był jednym z delegatów załogi Stoczni Gdańskiej na spotkanie z I Sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem. Od 1978 członek Wolnych Związków Zawodowych Wybrzeża, gdzie zajmował się m.in. kolportowaniem nielegalnej prasy. Od 1979 dołączył do redakcji niezależnego pisma „Robotnik Wybrzeża”. Współpracownik Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR”.

W sierpniu 1980 stanął na czele strajku w Stoczni Gdańskiej. Jako przewodniczący powołanego 16 VIII 1980 Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego prowadził negocjacje z delegacją rządową. Sygnatariusz porozumień sierpniowych. Od sierpnia 1980 w członek NSZZ „Solidarność”, przewodniczący Krajowej Komisji Porozumiewawczej, przewodniczący Komisji Zakładowej w Stoczni Gdańskiej, w VII 1981 delegat na I Walne Zebranie Delegatów Regionu Gdańskiego, przewodniczący Zarządu Regionu Gdańskiego, IX/X 1981 delegat na I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, od 2 X 1981 przewodniczący Komisji Krajowej.

Po wprowadzeniu stanu wojennego w 1981 zatrzymany i przetrzymywany w ośrodkach rządowych w Chylicach i Otwocku pod Warszawą, od stycznia 1982 internowany, przewieziony do ośrodka rządowego w Arłamowie. Zwolniony w listopadzie 1982, powrócił do pracy w Stoczni Gdańskiej. Do końca lat 80-tych pozostał przywódcą zdelegalizowanego NSZZ „Solidarność”.

W 1983 Komitet Noblowski przyznał Lechowi Wałęsie Pokojową Nagrodę Nobla. Ponieważ władze odmówiły mu wydania paszportu - nagrodę w jego imieniu odebrała Danuta Wałęsa wraz z synem Bogdanem.

W 1988 brał udział w organizowaniu strajku w Stoczni Gdańskiej. W sierpniu 1988 spotkał się z ministrem spraw wewnętrznych gen. Czesławem Kiszczakiem, co zapoczątkowało rozmowy dotyczące warunków ponownej legalizacji NSZZ „Solidarność” i przygotowań do obrad „Okrągłego Stołu”. Współzałożyciel Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ „Solidarność”. W trakcie obrad „Okrągłego Stołu” (6 II – 5 IV 1989) stał na czele delegacji NSZZ „Solidarność”, prowadził też poufne rozmowy w ośrodku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Magdalence.

W 1990 w wyborach powszechnych wybrany Prezydentem RP. W 1995 ubiegał się o reelekcję, w drugiej turze wyborów został pokonany przez Aleksandra Kwaśniewskiego. W 1996 powołał „Instytut Lecha Wałęsy”, w grudniu 1997 „Chrześcijańską Demokrację III RP”. W latach 2008-2010 członek 12-osobowej Grupy Mędrców –organu doradczego Unii Europejskiej.

Uhonorowany Dyplomem specjalnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych za promocję Polski w świecie (2004). Honorowy Obywatel Miasta Stołecznego Warszawy (2007). Laureat wielu nagród i wyróżnień międzynarodowych, m.in.: Nagrody Praw Człowieka Krajów Europy (1989), Nagrody Wolności (Freedom Award), (1989), dr honoris causa m.in.: Uniwersytetu

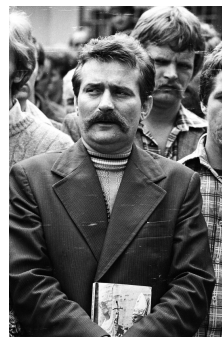
Columbia (1981), Katolickiego Uniwersytetu Louvain (1981), Uniwersytetu Harvarda (1983), Uniwersytetu Fordham (1984), Uniwersytetu Gdańskiego (1990) i Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (1996), Uniwersytetu Meiji w Tokio (1997), Uniwersytetu Korei (honorowy prof.), (1998), Uniwersytet Karoliny Północnej (2005) Uniwersytetu Europejskiego w Madrycie (2011), odznaczony m.in. Amerykańskim Medalem Wolności (1989), Grand Cross of Legion of Honour (1991).

Od 2014 przyznawana jest Nagroda Solidarności, nosząca imię Lecha Wałęsy, przyznawana przez ministra spraw zagranicznych za wybitne działania na rzecz promocji i ochrony demokracji i wolności obywatelskich.

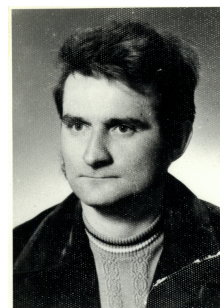
W okresie od 29 XII 1970 do 19 VI 1976 był zarejestrowany w KWMO Gdańsk jako tajny współpracownik o pseudonimie „Bolek”. W roku 2000 Wydział V Lustracyjny Sądu Apelacyjnego w Warszawie orzekł, że jego oświadczenie lustracyjne jest zgodne z prawdą w rozumieniu ustawy lustracyjnej z 11 IV 1997. W 2016, po spotkaniu Marii Kiszczak z prezesem IPN Łukaszem Kamińskim, odbyło się przeszukanie w domu Marii Kiszczak i jej nieżyjącego męża Czesława Kiszczaka. W wyniku przeszukania odnaleziono m.in. teczkę personalną i pracy tajnego współpracownika pseudonim „Bolek”: Lech Wałęsa, imie ojca: Bolesław, ur. 29-09-1943 r. w m. Popowo (IPN BU 3333/1 t.1-2, [https://inwentarz.ipn.gov.pl/showDetails?id=200802883&q=ipn%20bu%203333/1%20t.&page=1&url=\[|typ=0\]\)](https://inwentarz.ipn.gov.pl/showDetails?id=200802883&q=ipn%20bu%203333/1%20t.&page=1&url=[|typ=0]))).

W latach 1978-1983 był figurantem sprawy operacyjnego sprawdzenia / sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Bolek” prowadzonej przez Wydział V KWMO w Gdańsku. Od 1983 – rozpracowywany przez Inspektorat 2 WUSW w Gdańsku w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Zadra”.

Biogram opracowano na podstawie m.in. hasła w ES: [ENCYKLOPEDIA SOLIDARNOŚCI](#)

Lech Wałęsa, fot.
S. Składanowski

Lech Wałęsa, fot. z
zasobu IPN

Lech Wałęsa, fot.
S. Składanowski